

breve til redaktionen

APPEL TIL
PROVSTEN
I SØLLERØD

Musik anmelderen Frede Schandorf beder provsten gribe ind i sagen om den afskedigede organist og henviser til Davids 150. salme lovsangen i kirken

At man vil tænke sig om to, tre ja tyve gange, før man ødelægger noget, som det kan være vanskeligt, måske umuligt at bygge op igen - det er professor Arthur Arnholtz blot een blandt mange om at ønske (Berl. Tid. 12.7.) med hensyn til den ulyksalige sag om afskedigelse af organist Aksel H. Mathiesen i Søllerød.

Professor Arnholtz er også een blandt mange, der er kommet udensogns fra for at opleve det være sig de faste gudstjenesters smukt integrerede musik eller de enestående, i dansk kulturliv uvurderlige »Søllerød-koncerter«.

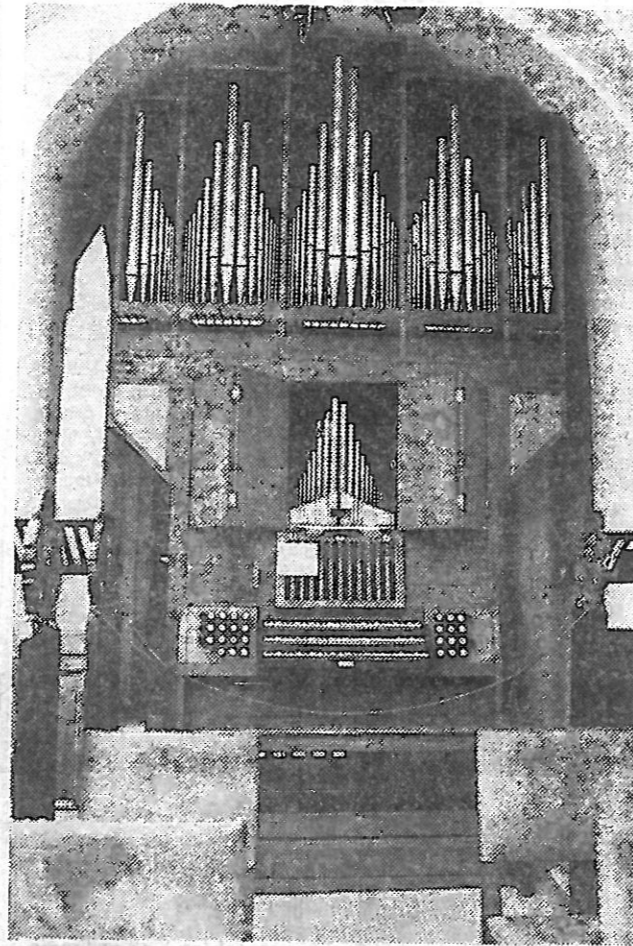
I mere end 25 år har jeg som dagblads-musik anmelder været »professionel« koncertgænger. Men skønt mit koncertbehov derfor turde være dækket er net-

op »Søllerød-koncerterne« af dem, jeg undertiden er gået til af ren lyst, altså også uden at skulle skrive om dem.

Hvad Concentus Musicus-ensemblets inspirator Aksel H. Mathiesen har kunnet skabe netop i Søllerød kirkes ramme er et stykke kulturliv, som virkelig har format, atmosfære og originalitet. På sin vis svarer det til det mini-samfundets internationale kulturliv, som f.eks. en Benjamin Britten har skabt i Aldeburg - et engelsk »Søllerød« hvad jo også komponisten professor Leif Thybo har fremhævet her i bladet - (12.7.).

Men Britten har øjensynligt ikke haft noget uforstandigt menighedsråd til at spænde ben for sit kulturarbejde.

Musikhistorien kender jo

ellers så godt den slags »rødder«, f.eks. hin Joh. Seb. Bachs foresatte, som ikke engang nævnedes Bachs navn ved mødet dagen efter mesterens død, eller rektor Ernesti, som end ikke omtalte sin nylig afdøde Thomaskantor i årsberetningen for 1750 for ikke at tale om det »råd«, der skulle vælge Bachs efterfølger, men betonedede, at man nu behøvede en rigtig kantor og ikke nogen kapelmester at den slags middelmådigt den slags middelmådigt

hed har magt, men lige beskæmmende er det, hver gang den udøves slet og som her til skade for et frodigt kulturliv.

Her i bladet har f.eks. menighedsrådsformanden indrømmet, at det er det kulturarbejde og initiativ kapelmester og organist Aksel H. Mathiesen har skabt og udfoldet, som er den egentlige årsag til afskedigelsen - »koncerterne er organistens eet og alt« - siger han.

Den bibelstærke ved dog, at det turde være den største dyd for en kirkes musiker, thi som der står i Davids 150. salme:

Lover ham med basuns klang.

Lover ham med psalter og harpe!

Lover ham med tromme og dans,

Lover ham med strenge og fløjte,

Lover ham med lydende cymbler,

Lover ham med klingende cymbler.

Alt det, som har ånde love herren.

Halleluja!

Har kirkemusikeren og kunstneren Aksel H. Mathiesen igennem sit 10-årige virke i Søllerød - sådan som menighedsrådsformanden synes at mene - virkelig kunnet overskride denne »grænse« for lovsang?

Nu skal der imidlertid være menighedsråds møde om denne fortvivlede sag, hvis enkelte ting, udover forsynelserne ved koncertinitiativet, når de lægges sammen bare er »småtterier« ifølge menighedsrådsformanden. Måtte det her illustreres, hvad Lukas (kap. 12, v.3) siger:

»Derfor, alt hvad I have sagt i mørket skal høres i lyset, og hvad I have talt i øret i kamrene, skal blive prædikeret på tagene...«

Måske kan det for en snævrere kreds i Søllerød tage sig ud som et lokalt anliggende, hvorvidt organist Aksel H. Mathiesen i kirketjenesten og kapelmester Aksel H. Mathiesen i Concentus Musicus' kulturtjeneste skal fortsætte sit arbejde dér eller ej. Men så lokalt og, med en afskedigelse, så lurvet må der ikke kunne handles med så værdifulde kræfter, efter accept af 10 (!!) års eminent

kunstnerisk samarbejds-vilje, vækst og blomstring.

Når Søllerød kommune gang på gang har understøttet dette arbejde og ikke er vejet til bage for at bevilge betragtelige beløb til særlige begivenheder, må det være gjort i erkendelse af, at Concentus Musicus-initiativet er født og så markant har udfoldet sig netop her. Det hører hjemme og bør fortsat lyse i Søllerød-kirkens mættede atmosfære, der trods alt er baggrunden også for den internationale erkendelse, som efterhånden er blevet Concentus Musicus til del.

Hvor ville det dog være uværdigt og sølle, om denne konflikt skulle komme for retten, hvad Aksel H. Mathiesens organisation (DOKS) måtte blive tvunget til for at få ham renset for beskyldninger (samarbejdsvanskeligheder), der i givet fald ville skaffe ham helt urimeligt besvær for sin eksistens.

Her, hvor det synes så svært at skære igennem småtterierne, må det være muligt at appellere til den mand, der har fået meget givet i sognet, Søllerøds provst Granild. Med sit særlige embede som provst hører han - som Lukas skriver (kap. 12, v.48) netop i søndagens tekst forleden - til

»Enhver, hvem meget er givet, af ham skal man kræve meget, og hvem meget er betroet, af ham skal man forlange mere.

- Førend der skal holdes offentligt møde, og førend der evt. måtte blive sat offentlig retssag igang, må man vel - jfr. Lukas (kap. 12.v.57-59) have lov at spørge provst Granild:

»Og hvorfor dømme I ikke også fra eder selv, hvad der er det rette? Thi medens du går hen

med din modpart til øvrigheden, da gør dig flid på vejen for at blive forligt med ham, for at han ikke skal trække dig for dommeren... »etc....

Netop i en sag om kirke, menighed og lovsang, turde det være berettiget at stille krav i retning af dem, kirkens første er forpligtet til

at foreholde sine meninger søndag efter søndag, og sine menighedsrødder:

»Har du gjort dig flid på vejen for at blive forligt med din modpart?« - Mange håber det, ikke blot for en persons men for »lovsangens« skyld - og der er endnu tid.

Frede Schandorf.